Číslo jednací: 11 Cmo 10/2025-318

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Švehly a soudců JUDr. Jany Sedlářové a JUDr. Michala Mědílka ve věci

navrhovatelky: [osobní údaje navrhovatelky]

bytem [adresa], [číslo] [anonymizováno]

Spolková republika Německo

zastoupená Mgr. [jméno] [příjmení], advokátem

sídlem Kaplická 1037/12, 140 00 Praha 4

za účasti

účastníka: Společenství vlastníků Studentská 63, 65, 67, 69, 71, 73, Plzeň

IČO: 73700801

sídlem Studentská 2088/67, Bolevec, 323 00 Plzeň

zastoupený Mgr. [jméno] [příjmení], advokátem

sídlem Malická 11, 301 00 Plzeň

o přezkum rozhodnutí shromáždění vlastníků jednotek ze dne 13. března 2024, o odvolání navrhovatelky proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 6. ledna 2025, č. j. 49 Cm 41/2024-288,

takto:

I. Usnesení soudu prvního stupně se v meritorním výroku I. mění tak, že se do plánu oprav schváleného na shromáždění vlastníků účastníka řízení, konaném dne 13. 3. 2024, zařazuje jako prvé v pořadí potřebnosti provedení opravy domu č. p. 2086, 2087, 2088, 2089, 2090 a 2091, stojícího na pozemku parcelní číslo 1511/182 – zastavěná plocha a nádvoří v k. ú. Bolevec, kterou se odstraní vlhkost a plíseň v bytě navrhovatelky č. 2087 v k. ú. Bolevec postupem popsaným podle znaleckého posudku DEKPROJEKT s. r. o. – znalecká kancelář, sídlem Tiskařská 10/257, 108 00 Praha 10, číslo posudku 500/2022 ze dne 20. 7. 2022 ve znění dodatku č. 2 ze dne 25. 7. 2023.

II. Účastník je povinen zaplatit navrhovatelce na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně 29 915 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. [jméno] [příjmení].

III. Účastník je povinen zaplatit navrhovatelce na náhradu nákladů odvolacího řízení 16 689 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. [jméno] [příjmení].

Odůvodnění:

1. Návrhem doručeným soudu prvního stupně dne 11. 6. 2024 se navrhovatelka vůči Společenství vlastníků Studentská 63, 65, 67, 69, 71, 73, Plzeň (dále jen„ společenství“ nebo„ SVJ“) domáhala, aby soud určil, že se do plánu oprav, schváleného na shromáždění vlastníků účastníka řízení, konaném dne 13. 3. 2024, zařazuje jako prvé v pořadí potřebnosti provedení opravy domu č. p. 2086, 2087, 2088, 2089, 2090 a 2091, stojícího na pozemku parcelní číslo 1511/182 – zastavěná plocha a nádvoří v k. ú. Bolevec, kterou se odstraní vlhkost a plíseň v bytě navrhovatelky č. 2087 v k. ú. Bolevec, postupem popsaným podle znaleckého posudku DEKPROJEKT s. r. o. –

znalecká kancelář, sídlem Tiskařská 10/257, 108 00 Praha 10, číslo posudku 500/2022 ze dne 20. 7. 2022 ve znění dodatku č. 2 ze dne 25. 7. 2023.

2. Účastník ve vyjádření k žalobě namítal, že navrhovatelka neuvedla konkrétní důležitý důvod, pro který by mělo být prohlášeno návrhem na zahájení řízení napadené rozhodnutí společenství za neplatné. Navrhovatelka se tímto návrhem snaží donutit účastníka řízení, aby uskutečnil opravy v jejím bytě v souvislosti s výskytem vlhkosti a plísní, tedy tímto postupem pouze sleduje svůj osobní zájem a požaduje po soudu, aby svým rozhodnutím porušil hlavní účel společenství vlastníků jednotek, kterým je zajišťování správy domu a pozemku a co je v zájmu všech spoluvlastníků nutné a účelné. Navrhoval, aby soud návrh jako nedůvodný zamítl a účastníkovi přiznal náklady řízení.

3. Z provedených důkazů soud prvního stupně zjistil, že navrhovatelka je členem SVJ, když vlastní bytovou jednotku č. 2087, což vyplývá z listu vlastnictví č. 12348 pro k. ú. Bolevec. Z pozvánky na shromáždění SVJ na den 13. 3. 2024 soud zjistil, že v programu pod bodem 8a byl navržen bod - provedení opravy domu č. p. 2086, 2087, 2088, 2089, 2090 a 2091, stojícího na pozemku parcelní číslo 1511/182 – zastavěná plocha a nádvoří v k. ú. Bolevec, kterou se odstraní vlhkost a plíseň v bytě navrhovatelky č. 2087 v k. ú. Bolevec, postupem popsaným podle znaleckého posudku DEKPROJEKT s. r. o. – znalecká kancelář, číslo posudku 500/2022 ze dne 20. 7. 2022 ve znění dodatku č. 2 ze dne 25. 7. 2023. Ze zápisu z SVJ ze dne 13. 3. 2024 soud zjistil, že návrh na provedení oprav dle bodu 8a pozvánky nebyl schválen, když navrhovatelka, která se shromáždění osobně zúčastnila, byla ostatními členy společenství přehlasována.

4. Na základě provedeného dokazování dospěl soud prvního stupně k právnímu závěru, že návrh, který navrhovatelka uplatnila, není důvodný, a proto jej zamítl. Dovodil, že návrh na zahájení řízení byl podán oprávněnou osobou v zákonné tříměsíční lhůtě dle § 1209 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), avšak neshledal splnění podmínky důležitého důvodu, které zmíněné ustanovení hmotněprávního předpisu vyžaduje. Stejně tak neshledal opodstatněným uspořádat právní poměry vlastníků jednotek podle slušného uvážení, jak má na mysli § 1209 odst. 2 o. z., neboť pokud by žalobě vyhověl, zasáhl by do svobodného rozhodovacího procesu ostatních spoluvlastníků, kteří projevili svoji vůli na shromáždění SVJ dne 13. 3. 2024. Připustil, že byt navrhovatelky sice vykazuje takové vady, které způsobují vznik plísní, avšak v obdobné pozici jsou i někteří další vlastníci bytových jednotek. Rozhodnutí SVJ, jímž byl návrh navrhovatelky zamítnut, však není nezákonné v tom rozsahu, že by znemožňovalo výkon jejího vlastnického práva k předmětné bytové jednotce nebo by tento výkon byl omezen. Vyhověním návrhu by soud nepřiměřeně svojí mocí zasáhl do soukromoprávního vztahu, který se odehrává rozhodnutím nejvyššího orgánu účastníka, tedy shromáždění SVJ, jehož je navrhovatelka součástí.

5. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně dle § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“) a § 142 odst. 1 o. s. ř. a v řízení před soudem prvního stupně zcela úspěšnému účastníkovi přiznal náhradu nákladů řízení spojených s jeho procesní obranou.

6. Proti tomuto usnesení podala v zákonem stanovené lhůtě odvolání navrhovatelka, která uplatnila odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. e) a g) o. s. ř., tedy že soud prvního stupně dospěl na základě provedeného dokazování k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Zejména nebyla srozuměna se závěrem, že svým návrhem sleduje pouze osobní cíl na opravu plísní zasaženého bytu. Zdůraznila, že naopak její snahou je za součinnosti s účastníkem řízení docílit stavu, kdy celý objekt, jehož část je zasažena plísní a vlhkostí, bude opraven tak, aby nejen ona, ale i další vlastníci bytů, kteří jsou obdobně vlhkostí a plísní ve svých bytech zasaženi, mohli byty užívat bez obavy ze zdravotního postižení. V té souvislosti odkazovala a vysvětlovala význam § 1189, § 1194 a § 1196 o. z. Navrhovala, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že jejímu

návrhu vyhoví a přizná jí náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně i před soudem odvolacím.

7. Účastník ve vyjádření k odvolání navrhovatelky poukazoval na věcně správné rozhodnutí soudu prvního stupně, když po provedeném dokazování nebylo prokázáno, že jsou splněny podmínky pro vyhovění návrhu. Stejně tak nebyl prokázán důležitý důvod pro uspořádání právních poměrů vlastníků jednotek, jak má na mysli § 1209 odst. 1 a 2 o. z. Do zvukového záznamu při jednání odvolacího soudu dále uvedl, že obdobným problémem, který má s bytem navrhovatelka, má zhruba dalších 20 vlastníků bytů uvedené nemovitosti, které se nacházejí v přízemí. Navrhoval, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako správné potvrdil a účastníkovi přiznal náhradu nákladů odvolacího řízení.

8. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně dle § 28 z. ř. s., § 212 a § 212a odst. 1 o. s. ř., k projednání odvolání nařídil v souladu s § 214 odst. 1 o. s. ř. jednání a po zjištění, že odvolání bylo podáno včas osobou oprávněnou, dospěl k závěru, že odvolání navrhovatelky nelze upřít důvodnost.

9. Odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně provedl dostatečné dokazování, aby mohl ve věci meritorně rozhodnout, provedené důkazy v souladu s § 132 o. s. ř. zhodnotil, avšak dospěl k odlišnému právnímu závěru, než zastává odvolací soud.

10. Řízení o přezkoumání usnesení shromáždění společenství vlastníků je řízením ve statusové věci právnické osoby podle § 85 písm. a) z. ř. s. a má charakter řízení návrhového nesporného.

11. Protože sporné usnesení shromáždění bylo přijato dne 13. 3. 2024, je pro projednávanou věc rozhodné znění občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. po novele, provedené z. č. 163/2020 Sb., občanský zákoník.

12. Podle § 1158 odst. 2 o. z. co je stanoveno v tomto oddílu o bytu, platí také pro nebytový prostor, jakož i pro soubor bytů nebo nebytových prostorů.

13. Podle § 1209 odst. 1 o. z. je-li pro to důležitý důvod, může přehlasovaný vlastník jednotky navrhnout soudu, aby o záležitosti týkající se správy domu a pozemku rozhodl; v rámci toho může též navrhnout, aby soud dočasně zakázal jednat podle napadeného rozhodnutí. Není-li návrh podán do tří měsíců ode dne, kdy se vlastník jednotky o rozhodnutí dozvěděl nebo dozvědět mohl, jeho právo zaniká.

14. Podle § 1209 odst. 2 o. z. soud uspořádá právní poměry vlastníků jednotek podle slušného uvážení. Soud může zejména rozhodnout, zda se má rozhodnutí uskutečnit bez výhrad, s výhradami či proti zajištění, anebo zda se uskutečnit vůbec nemá.

15. Podle § 1221 odst. 1 o. z. nevyplývá-li z ustanovení o společenství vlastníků něco jiného, použijí se přiměřeně ustanovení o spolku, zejména ustanovení o svolání, zasedání a rozhodování kolektivních orgánů, o neplatnosti rozhodnutí nebo o následcích jeho rozporu s dobrými mravy. Nepoužijí se však ustanovení o shromáždění delegátů ani o dílčích členských schůzích.

16. Podle § 1221 odst. 2 o. z. stanoví-li zákon ve věcech bytového spoluvlastnictví působnost vlastníkům jednotek, lze ji vykonat i jejich rozhodnutím přijatým na shromáždění.

17. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že navrhovatelka ve věci svého návrhu vystupovala jako přehlasovaný vlastník a návrh na zahájení řízení doručila soudu v zákonem stanovené prekluzivní lhůtě tří měsíců od vydání napadeného rozhodnutí SVJ.

18. Odvolací soud dále odkazuje na závěry Nejvyššího soudu, učiněné v usnesení ze dne 7. 2. 2023, sp. zn. 26 Cdo 3196/2022:„ Z novelizovaného znění ustanovení § 1209 o. z. vyplývá, že nesouhlasí-li přehlasovaný vlastník jednotky s usnesením shromáždění společenství vlastníků jednotek přijatým v záležitosti týkající se správy domu a pozemku, může se - stejně jako v poměrech předchozí právní úpravy - domáhat zejména určení neplatnosti přijatého usnesení,

avšak - na rozdíl od dřívější právní úpravy - může výjimečně navrhnout, aby soud o takové záležitosti přímo rozhodl, a to za podmínek upravených v ustanovení § 1209 odst. 2 o. z. Z porovnání dosavadního a novelizovaného znění § 1209 o. z. však nelze dovodit, že by úmyslem zákonodárce bylo cokoli měnit na stávajícím nastavení (včetně nastavení judikaturního) předpokladů, za kterých má vlastník jednotky právo se domáhat u soudu vydání rozhodnutí v uvedené záležitosti návrhem podle § 1209 odst. 1 o. z. I nadále, resp. o to více v poměrech aktuální právní úpravy, která zčásti změnila (možná rozšířila) možnosti zásahu veřejné moci (soudu) do soukromoprávních vztahů, proto platí, že institut upravený v ustanovení § 1209 odst. 1 o. z. lze připustit pouze ve zcela odůvodněných a výjimečných případech. Právo obrátit se na soud s návrhem na přezkoumání usnesení přijatého shromážděním je proto omezeno nejen z hlediska osobního a časového, nýbrž i z hlediska věcného. Uplatnit je může toliko přehlasovaný vlastník jednotky (osobní omezení), pouze do uplynutí prekluzivní lhůty tří měsíců počítané ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl nebo dozvědět mohl (omezení časové), a jen tehdy, je-li pro to důležitý důvod (omezení věcné). Důležitý důvod pro přezkoumání usnesení přijatého shromážděním je pak dán tehdy, jestliže dotčeným usnesením bylo rozhodnuto o záležitosti, která přímo zasahuje buď do samotného právního postavení vlastníků jednotek, nebo do podstaty předmětu jejich vlastnictví z hlediska účelu jeho využití“.

19. V usnesení ze dne 1. 11. 2023, sp. zn. 26 Cdo 3020/2023, potom Nejvyšší soud vztáhl uvedená kritéria i na návrh na vyslovení neplatnosti usnesení shromáždění vlastníků. Jinak řečeno, i vyslovení neplatnosti usnesení shromáždění se podle Nejvyššího soudu může domáhat jen přehlasovaný vlastník a jen tehdy, je-li pro to důležitý důvod, resp. jde-li o důležitou záležitost, což v daném případě, jak bude uvedeno níže, je splněno.

20. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že v dané věci byly splněny dvě podmínky pro soudní přezkum napadeného rozhodnutí. Zákonodárce však vyžaduje splnění celkem třech podmínek, jimiž podle § 1209 odst. 1 o. z. jsou 1) podání návrhu k soudu přehlasovaným vlastníkem jednotky 2) z důležitého důvodu, a to 3) v prekluzívní lhůtě 3 měsíců. V dané věci se shromáždění konalo dne 13. 3. 2024 a navrhovatelka byla osobně přítomna. Návrh podala dne 11. 6. 2024, tedy včas, ve smyslu § 1209 odst. 1 věta druhá o. z. Neshoda nebyla ani o tom, že navrhovatelka je vlastníkem jednotky v předmětném domě. Evidentně hlasovala pro rozhodnutí pod bodem 8a a byla přehlasována. Soud však dospěl k závěru, že důležitý důvod v dané věci nebyl dán.

21. Pokud jde o důležitý důvod, odvolací soud vyšel z ustálené soudní praxe a dovodil, že při rozhodování podle § 1209 odst. 1 o. z. jde o zásah veřejné moci do soukromoprávních vztahů, který je třeba připustit pouze ve zcela odůvodněných a výjimečných případech. Důležitý důvod pro přezkoumání usnesení přijatého shromážděním je dán tehdy, jestliže dotčeným usnesením bylo rozhodnuto o záležitosti, která přímo zasahuje buď do samotného právního postavení vlastníků jednotek nebo do podstaty předmětu jejich vlastnictví z hlediska účelu jeho využití (srov. usnesení Nejvyššího soudu z 22. října 2008, sp. zn. 28 Cdo 3246/2007, a z 19. března 2014, sp. zn. 26 Cdo 421/2014 /ústavní stížnosti podané proti citovaným usnesením odmítl Ústavní soud usneseními z 27. ledna 2009, sp. zn. I. ÚS 60/09, a ze 4. srpna 2014, sp. zn. IV. ÚS 1746/14, a dále např. rozsudky Nejvyššího soudu z 25. ledna 2012, sp. zn. 29 Cdo 3706/2010, uveřejněný pod č. 95/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, či z 8. července 2016, sp. zn. 26 Cdo 4386/2015). Pokud se jedná o důležitý důvod v dané věci, ten zcela jednoznačně vyplývá z bodu 14. rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2024, č. j. 26 Cdo 19/2024-504, který se týkal týchž účastníků řízení ve věci o náhradu škody a uložení povinnosti provést nutné opravy na domě, v němž se nachází sporný byt navrhovatelky. Problematikou důležitého důvodu se dále podrobně zabýval Nejvyšší soud i v usnesení ze dne 15. 3. 2017, sp. zn. 26 Cdo 4567/2016.

22. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že navrhovatelka ve věci svého návrhu vystupovala jako přehlasovaný vlastník a návrh na zahájení řízení doručila soudu

v zákonem stanovené prekluzivní lhůtě tří měsíců od vydání napadeného rozhodnutí SVJ. Nesouhlasí však se závěrem, že by pro podání návrhu neexistoval důležitý důvod dle věty první § 1209 odst. 1 o. z. Jak již bylo zmíněno v předchozím odstavci, důležitý důvod lze dovodit z bodu 14. odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2024, č. j. 28 Cdo 19/2024-504, který se v řízení dovolacím zabýval sporem, v němž v řízení sporném, vedeném u Okresního soudu Plzeň – město ve věci sp. zn. 13 C 58/2020, vystupovali ve stejném procesním postavení účastníci tohoto řízení. Jak v řízení vedeném pod sp. zn. 13 C 58/2020, tak i v daném řízení bylo prokázáno listinnými důkazy (znaleckými posudky, vyjádřením vlastníků bytů v daném domě / č. l. 38 – 40 spisu/, apod.) a postaveno na jisto, že dům, v němž se nachází předmětný byt, je po dobu mnoha let zasažen vlhkostí a plísní, a to nejen v bytě 287/4 ve vlastnictví navrhovatelky, tak i ve zhruba 20 dalších bytech, když dle Protokolu o zkoušce ze dne 18. 3. 2019, č. 22200-22201/2019, který vypracoval Zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem, Centrum hygienických laboratoří, Moskevská 15, 400 01 Ústí nad Labem, je předmětný byt zdravotně závadný, neboť se v ložnici na zdi masivně nacházejí Cladosporium sp. a v obývacím pokoji na zdi se masivně nacházejí Penicillium sp. Acremonium sp. V důsledku toho je na místě postupem dle § 1209 odst. 2 o. z. uspořádat právní poměry vlastníků jednotek podle slušného uvážení. Tímto postupem je zařazení plánu oprav dle požadavku navrhovatelky, když z provedených důkazů bylo prokázáno, že se nejedná pouze o zajištění opravy bytu navrhovatelky, ale celého domu, což vyplývá z obsahu shora uvedeného znaleckého posudku.

23. S ohledem na shora uvedené důvody odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně nesprávné v meritorním výroku I. v souladu s § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil tak, že návrhu vyhověl. Současně nově rozhodl dle § 224 odst. 2 a § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 23 z. ř. s. o nákladech řízení před soudem prvního stupně.

24. Vzhledem k tomu, že odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně v meritorním výroku změnil, musel znovu rozhodnout o nákladech řízení před soudem prvního stupně. Odvolací soud stanovil částku za jeden úkon právní služby dle tarifu platného do 31. 12. 2024 ve výši 3 100 Kč (§ 7 bod 5., § 9 odst. 4, písm. b/, § 11 odst. 1 písm. k/ advokátního tarifu), dále pět náhrad hotových výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem 17 000 Kč. Dále za jeden úkon právní služby, pokud jde o účast zástupce navrhovatelky na jednání soudu prvního stupně dne 6. 1. 2025 dle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb, ve znění vyhl. č. 258/2024 Sb., advokátního tarifu v platném znění ve výši 5 620 Kč. K uvedené částce je třeba dále přičíst jednu paušální náhradu ve výši 450 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem 6 070 Kč Celkem tak činí náklady řízení před soudem prvního stupně 23 070 Kč. Spolu s 21% daní z přidané hodnoty ve výši 4 875 Kč (§ 14a odst. 1 advokátního tarifu a § 137 odst. 1, 3 písm. a/ o. s. ř.) se jedná o částku 27 915 Kč, k níž je třeba ještě přičíst zaplacený soudní poplatek z návrhu ve výši 2 000 Kč, který spolu s podáním návrhu navrhovatelka zaplatila. Pro úplnost je třeba uvést, že se jedná o přípravu a převzetí zastoupení dne 10. 6. 2024, sepis žaloby dne 11. 6. 2024, dvě písemná vyjádření k věci samé dne 15. 10. 2024 a 21. 11. 2024 a účast na jednání soudu prvního stupně dne 4. 11. 2024, to vše podle advokátního tarifu platného do 31. 12. 2024 a dále za jeden úkon pokud jde o účast na jednání dne 6. 1. 2025 dle platného advokátního tarifu (§ 11 odst. 1 písm. b/, d/ a g/). Celkem činí náklady řízení před soudem prvního stupně 29 915 Kč, kterou byl v řízení před soudem prvního stupně procesně neúspěšný účastník zavázán povinným zaplatit úspěšné navrhovatelce do platebního místa a ve lhůtě dle § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.

25. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. za použití § 23 z. ř. s. za situace, kdy v odvolacím řízení procesně zcela úspěšné navrhovatelce vznikly náklady spojené s právním zastoupením advokátem, který učinil celkem dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. g) a k) advokátního tarifu, když dne 20. 2. 2025 podal odvolání a dále se zúčastnil jednání odvolacího soudu dne 13. 11. 2025. Dle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu ve znění vyhl. č. 258/2024 Sb. z punkta

113 000 Kč činí jeden úkon právní služby 5 620 Kč, náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu v platném znění činí 450 Kč, celkem 6 070 Kč. Při počtu dvou úkonů činí náklady odvolacího řízení 12 140 Kč. Spolu s daní z přidané hodnoty ve výši 2 549 Kč se jedná o částku 14 689 Kč plus 2 000 Kč navrhovatelkou zaplacený soudní poplatek z odvolání, celkem 16 689 Kč. V odvolacím řízení zcela neúspěšný účastník řízení je povinen plnit do platebního místa a ve lhůtě dle § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu do dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím Krajského soudu v Plzni, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.). Nebude-li rozhodnutí plněno dobrovolně lze podat návrh na výkon rozhodnutí či na nařízení exekuce.

Praha 8. července 2016

JUDr. Jiří Švehla
předsedkyně senátu